

¹रिपुयत्-रिपुयतौ-रिपुयतः ; ²वियत्-वियतौ-वियतः ;
³यतम्-यतः-यतवान् , नियमितः-आयामितः , यियंसितः , यंयमितः-तवान् ;
⁴यमः , ⁵वाचंयमः^A , ⁶यतिः , ⁷आयामी , ⁸वाग्यामः , यमः ,
 नियमः-आयामः , ⁹संयमनः , यियंसुः , यंयमः ;
 यन्तव्यम् , यमयितव्यम्-आयामयितव्यम् , यियंसितव्यम् , यंयमितव्यम् ;
 यमनीयम् , यमनीयम्-यामनीयम् , यियंसनीयम् , यंयमनीयम् ;
¹⁰यम्यम् , ¹¹अनियम्यम्-विनियम्यम् , नियाम्यम् , यम्यम्-आयाम्यम् ,
 यियंस्यम् , यंयम्यम् ;

1. रिपून् यच्छति = उपरतं करोति इत्यर्थे कर्मण्युपपदे, 'क्लिप् च' (3-2-76) इति क्लिप्। 'गमादीनाम्—' (वा. 6-4-40) इति वचनादनुनासिकलोपे तुक्त्वि रूपमेवम्।
2. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3-2-75) इति क्लिप् रूपमेवम्। वियत् = विष्णुपदम्।
3. निष्ठायाम्, 'अनुदात्तोपदेशवनतितनोल्यादीनामनुनासिकलोपो झलि क्वञ्चि' (6-4-37) इत्यनुनासिकलोपे रूपम्। एवमेव क्त्वाक्त्विप्रभृतिष्वपि रूपनिष्पत्तिज्ञेया।
4. यच्छतीति यमः। कर्तरि पचायच्।
5. 'वाचि यमो व्रते' (3-2-40) इति वाग्वरूपे कर्मण्युपपदे खच्प्रत्ययः। 'वाचंयम-पुरन्दरौ च' (6-3-69) इत्यनेनामन्तत्वं निपात्यते। निपातनाद् द्वितीयायाः अलुक्। वाचंयमः=मौनव्रती।
6. 'क्लिप्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति कर्तरि संज्ञायां क्त्विप्रत्ययः, बाहुलकात् 'न क्तिचि दीर्घश्च' (6-4-39) इति न प्रवर्तते। नितरां मन आदिकं यच्छतीति यतिः। अनुनासिकलोपोऽपि बाहुलकादेवेति ज्ञेयम्। कैचित् तु 'स्त्रियां क्तिन्' (3-3-94) इति क्तिन्, बाहुलकात् पुँल्लिङ्गत्वमिति वदन्ति।
7. तच्छीलादिषु कर्तृषु, 'सम्पृचानुष्ठाद्यम्—' (3-2-142) इत्यादिना, आहपूर्वकादस्माद् घिनुप्रत्यये रूपमेवम्।
8. व्रतभित्तार्थे विवक्षिते, वाचं यच्छतीत्यर्थे 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यण्प्रत्यये रूपमेवम्।
9. ण्यन्तात्, नन्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युप्रत्यये अनादेशे च रूपम्।
10. 'गदमदचरयमश्चानुपसर्गे' (3-1-100) इति हलन्तलक्षणण्यदपवादतया यत्प्रत्ययः। यद्यपि, 'पोरदुपधात्' (3-1-98) इत्येवात्र यत् सिद्धः, तथापि स यत् अनुपसृष्टादेव धातोरिति समर्थनाय पृथक् यमधातोर्हपादानमिति ज्ञेयम्। एवं निरूढत्वात्, उपसृष्टे तु नियाम्यम् इत्यादिकानि ण्यदन्ताभ्येव साधूनि।
11. '—अनुपसर्गे' (3-1-100) इत्युक्त्वात्, कथमत्र सोपसर्गस्थले यत्प्रत्ययस्योप-पत्तिरिति शङ्कित्वा, 'तेन न तत्र भवेद् विनियम्यम्।' इति व्याघ्रभूतिकारिकायां 'विनियम्यम्' इत्युक्त्वात्, विपूर्वकात्, निपूर्वकाच्च यदेवेति व्याख्यातारः समर्थयन्ति। तेन, 'अनियम्यस्य नायुक्तिः—' (न्यायकुसुमाञ्जलिः 3-19) 'त्वया नियम्या ननु दिव्यचक्षुषा—' इत्यादिप्रयोगा उपपन्ना इति ज्ञेयम्।

▲. 'वाचम्यमान् स्थण्डिलशायिनश्च युयुक्षमाणाननिशं मुमुक्षून्।' भ. का. 3-41.